

ಆಕರ:

ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, ಮೈಕಲ್ (2010) ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು. 30ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ವಿಸ್ತೃತ ಆವೃತ್ತಿ. ದಿ. ರಸೆಲ್ ಸೇಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್; ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್.

ವಿಮರ್ಶಕರು:

ಸ್ವೀವ್ ಅಡಾಮಿ

ಸಾರಾಂಶ:

ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮೈಕಲ್ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ನೀತಿಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ನಾಗರಿಕ ಸೇವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆಲ್ಲ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ತಳಮಟ್ಟದ (ಸ್ಪ್ರೀಟ್ ಲೆವೆಲ್) ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಸ್ವಾಯತ್ತಾಧಿಕಾರದಂತಹ ಸಮಾನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ರೂಪಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ದಟ್ಟಣೆ ಹಾಗೂ ವಿತರಣೆಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಭಾವ ಇವರ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವವಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಇವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ, ಸರ್ಕಾರದ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದ, ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಇದರಿಂದ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ನುಸುಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಗಳಿಗೂ, ವಾಸ್ತವ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಜ-ಗಜಾಂತರವನ್ನು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ಬಯಲು ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಏಗುತ್ತ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ, ಸರಳೀಕರಣಗಳನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಈ ಕ್ರಮಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಒದಗುವ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ರೂಢೀಕರಣ, ಮರೆಮಾಚುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಧೋರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇವರು ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕಷ್ಟದಾಯಕಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ- ಇವೆಲ್ಲದರ ಉದ್ದೇಶ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಕುಗ್ಗಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು. ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಕ್ರಮಗಳು ಹಾಗೂ ನಿರ್ಧಾರಗಳೇ ಅವರು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅವಲೋಕನಗಳಿಂದಲೂ ನೈಜ ಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮೂಲಕವೂ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಧ್ಯಯನವು ಅನುಷ್ಠಾನ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಮಾಣವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಯು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವು ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ

ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೌಕರರು ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಓದುಗರು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು:

- ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಮುಖಾಂತರ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.
- ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಳಮಟ್ಟದ ನೌಕರಶಾಹಿಯವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಅವರು ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುದ್ದೇಶಿತವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ.
- ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಪಾತ್ರವು ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು "ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ" ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿ ನಾಗರಿಕನನ್ನು ಕಾಳಜಿಯಿಂದಲೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ 2010).
- ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೀತಿಗಳೇ ಆಗುತ್ತವೆ; ಅಥವಾ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮಗಳೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

I.

II. ಸಾರಾಂಶ

ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ನೀತಿನಿರೂಪಣೆ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಆಯಾಮ

ಮೈಕೆಲ್ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿಯವರ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದ್ವಂದ್ವಗಳು ಕೃತಿಯು ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿನ ನೌಕರರು, ಯಾವ ಇಲಾಖೆ ಎಂಬ ಪರಿಗಣನೆ ಇಲ್ಲದೆ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕನ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನವು ಸವಲತ್ತು ಹಾಗೂ ಸರಕುಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪೂರೈಕೆ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂತರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ ವಿವರವಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಗಳಿಗೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಸಾಧನೆಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನೂ ಅವರು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೇರವಾಗಿ ನಾಗರಿಕರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ, ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ, ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳ ನೌಕರರನ್ನು 'ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ 2010). ಈ

ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪ್ರೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ನೌಕರರು, ಆರೋಗ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ಸೇವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೊಂದಿರುವ ಏಕರೂಪತೆಯು ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾಕರ್ತೃರಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ದೊರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸರಕನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕರೊಡನೆ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕವೂ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕವೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದ ನಾಗರಿಕರ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳ ನೌಕರರನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಶಾಸಕಾಂಗವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ತಳಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರು ನಾಗರಿಕರ ಜತೆಗಿನ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಹೊಕ್ಕುಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರಗಳೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪ್ರೊಬೇಶನ್ (ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಬಿಡುವ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.)ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಯಾರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಬೇಕು ಎಂದೂ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಕೆಗೆ 'ಒಗ್ಗುತ್ತಾರೆ' ಎಂದೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಪೆರೋಲ್ (ನಂಬಿಕೆ, ವಾಗ್ದಾನದ ಮೇಲೆ ಖೈದಿಯ ಬಿಡುಗಡೆ) ಅವಧಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು, ಯಾರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೈಲಿಗೆ ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೆರೋಲ್ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಅವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ತ್ವರಿತ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ, ಇಂಥದ್ದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅವರು ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತಾರೆ- ಅವರು ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಡಳಿತವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕನನ್ನು ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಇವರ ಕೆಲಸದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪದ ಕಾರಣದಿಂದ ತಳಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರಿಗೆ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವರ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅಥವಾ ತಿರುಚುವ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ಕೆಲಸದ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ನಿಭಾವಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು

ಮುಂಚೂಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ಸಮಾಜಹಿತದ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ

ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರನ್ನು ಅವಾಕ್ಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ "ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ರೂಢಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ" (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ಬಿಸಿಲ್ಲದುದರೆಯಾಗುವ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಗುರಿಸಾಧನೆ, ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒತ್ತಡ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರ ಶಾಹಿಯವರು ಅನುಮತಿರಹಿತವಾದ ನಿಭಾವಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಳದಾರಿಗಳಾಗಿ ತಾವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸುವ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ, ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಿತಗೊಳಿಸುವ(ಮತ್ತು) ಇರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಗರಿಷ್ಠ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಅವರು ಸದಾಕಾಲ ವೈಷಮ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರು ನಾಗರಿಕರೊಡನೆ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ವಿತರಣೆಯು ಅನುಕಂಪವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಭಾವವಿರುವ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ರೂಢೀಕರಣಗೊಳಿಸಿ ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚು-ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೇರುವ ಮೂಲಕವೂ ಭೇದೋಪಾಯದ ಮೂಲಕವೂ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತೋಟಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಈ ಮಾಪಾಟುಗಳು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾಗುತ್ತವೆ; ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲರಾದವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ; ಅನುಕೂಲರಲ್ಲದವರು ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟುಮಾಡುವವರು ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸುವವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನು ನಿರೂಪಕರ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೋಟಿ ಹೊಂದಿರುವ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು, ಅಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ನಾಗರಿಕರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಮಾನವು ನಿಚ್ಚಳಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು-ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೇರುವಂತಹ ನಿಭಾವಣಾ ತಂತ್ರಗಳ ಉದ್ದೇಶ, ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ನಾಗರಿಕರ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ತಂತ್ರಗಳು ಹಲವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಪುನೇಶವನ್ನೇ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುವುದು, ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸರತಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಆತ/ಆಕೆಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಕೂಡಲೇ ದೊರಕಿ ಅವನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಂಪು ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ(ವಿಳಂಬನೀತಿ)ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಬೇರೆ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗೆ ಇಂತಹ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಗದೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010). ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದುರ್ಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನ ಕಾಯಿಸುವುದು; ಸರತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಇದನ್ನು 'ಮೊದಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಮೊದಲು' ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಏರ್ಪಾಟು ಎಂದು ಜನ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಿಗುತ್ತದೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, 2010).

ನಾಗರಿಕರ ನಡುವೆ ಭೇದೋಪಾಯ ಮಾಡುವುದು ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನ. ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಯ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕವೂ, ಕಠಿಣ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವ ಮೂಲಕವೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಗೀಕಾರದ ಮೂಲಕವೂ ಸೌಲಭ್ಯ ಹಂಚುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನ. ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಭೇದೋಪಾಯದ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲು, ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010). ಅಲ್ಲದೆ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗೆ ಅವರ ಅಹವಾಲನ್ನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳು', ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 'ಕುಡುಕರು', ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ 'ಹಾಳಾಗಿಹೋದ ಮಕ್ಕಳ'ನ್ನು ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯು ಆಯಾ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯಗಳ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪರಿಗಣನೆಯಿಂದ ನಡೆಯದೆ ಅವರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ 'ಕಳಂಕ' ದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010).

ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ/ಇಲಾಖೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ಬಳಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ತಂತ್ರವೇ 'ಕೆನೆ ಪದರ' (ಕ್ರೀಮಿಂಗ್). ಯಾರು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿಯೋ ಅವರನ್ನೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದೇ ಈ ವಿಧಾನ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಯಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಭರ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಕರು (ಕೌನ್ಸೆಲರ್) ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂತರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕಡಿಮೆ ಸಮರ್ಥರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010). ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಮಟ್ಟದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ವರ್ಗ, ಉಪವರ್ಗಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ; ಈ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನಾಗರಿಕರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತದ ಗುರಿಸಾಧನೆಯ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಳಸುವ ರೂಢಿಗತ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸರಳೀಕರಣಗಳು ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳೇ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುವವು; ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ನಾಗರಿಕರು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010).

ತಳಮಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ: ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ

ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವು ತಳಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಈ ಸ್ವರೂಪವೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವವನ್ನು ಹೇರಲು ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಆಡಳಿತವು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಸಮಾನ ಸೇವೆ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ವಾದವನ್ನು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇಂತಹ ನಿಯಮ, ವಾದಗಳೇನೇ ಇದ್ದರೂ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರು ಹೊಂದಿರುವ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮಾತ್ರ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010).

ಸೇವೆಯ ವಿತರಣೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಮುಂಚೂಣಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇರಬೇಕೆಂದೂ ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿಯವರ 30ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಮೇಲೆ ಇದೆ. ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಕೃತ್ಯಗಳು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ: ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಪರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಿರಿದುಗೊಳಿಸುವುದು- ಆ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸ್ವಾಯತ್ತಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಿ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಗುರಿಸಾಧನೆಯ ಕುರಿತು ಅವರ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಸಲಹೆಗಾರ'(ಕೌನ್ಸೆಲರ್)ಗಳನ್ನು ಬಹುತೇಕ 'ಗುಮಾಸ್ತೆ'ಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ, 2010). 1980ರ ದಶಕದಿಂದೀಚೆಗೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ನೇರ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದು ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದಂತಹ ಆಡಳಿತ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯಗಳು ಈಗ ಇಂತಹ ಕರಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮರ್ಜಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸೇವೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥವೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿ, ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ನೋಂದಣಿ-ಪರಿಶೀಲನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ, 2010).

ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರ ಕೃತಿಯು ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು ಮಹತ್ವದ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರಕರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪುರಾವೆಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದು ಮುಂಚೂಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕೃತಿ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ರೂಪದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ಆನುಷಂಗಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ(ವಿಂಟರ್ 2002). ಅವರ ಕೃತಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರ ಹೊಯ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅವರ ನಿರ್ಧಾರಗಳೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯೇ ಆಗಿ ರೂಪ ಪಡೆಯುವುದನ್ನೂ ಅದು ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ.

III. ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ

ಮೈಕೆಲ್ ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಮನಮುಟ್ಟುವ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗುವುದರಿಂದ-ನಾಗರಿಕರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ 'ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ' (ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಲೆವೆಲ್ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಸಿ)ಯು ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯ ಜಾರಿ

ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. "ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅದು ಶಾಸಕಾಂಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲೂ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗದು". ಅದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಮಾಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕ ಜಾಗ 'ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಕಚೇರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಫಲಾನುಭವಿಗಳೊಡನೆ ದಿನನಿತ್ಯ ನಡೆಸುವ ಮುಖಾಮುಖಿಗಳು' ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಪಿ. xiii). ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ವಿತರಣಾತ್ಮಕ ನೀತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಅಂದರೆ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಮತ್ತು ಅನನುಕೂಲಗಳ ಕುರಿತ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ (ಆಂಡರ್‌ಸನ್, 2011).

ನೀತಿಗಳ ಜಾರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀತಿಯ ರಚನಾಕಾರರು ಹೊಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಅದರ ಜಾರಿಯ ಹೊಣೆ ವಹಿಸಿದವರು ಆ ಸಂಬಂಧ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಅಂತರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಆಶಯಗಳು ವಿಶಾಲವೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ "ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಅವಕಾಶ"ದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು (ಆಂಡರ್‌ಸನ್, 2011). ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಯ ಕೃತಿಯು ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಹಾಗೂ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸುವ ಆಡಳಿತದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿನ ಅವರ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ಕೊರತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕಷ್ಟಕರವೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವ ಕಾನೂನಿನ ಭಾಷೆ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಜಾರಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಉಳ್ಳ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ- ಇವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಾದರೂ ನೀತಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆ (ಆಂಡರ್‌ಸನ್, 2011). ಅವರ ಪ್ರಕಾರ "ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಅಮೆರಿಕದ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ) ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅದರ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ". ಕಾನೂನು ಬಹುತೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಎದುರಾಳಿಗಳ ನಡುವಣ ರಾಜಿಯ ಫಲ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ "ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾಷೆ"ಯಿಂದ ಹಾಗೂ "ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಗುರಿ"ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ (ಮ್ಯಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ 1995). ಆಂಡರ್‌ಸನ್ ಹಾಗೂ ಮ್ಯಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ಎದುರಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ನೀತಿಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ. ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ನೀತಿಯು ತಾವು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲಪುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಶಾಸನ ರಚಿಸುವವರಿಗೂ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ (ಧಿಯೋಡೂಲೂ ಅಂಡ್ ಕೋಫಿನ್ಸ್, 2001). "ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮೊದಲನೇ ವಿಷಯವೇ ನೀತಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿರುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಧಿಯೋಡೂಲೂ

ಹಾಗೂ ಕೋಫಿನ್ಸ್ ಅವರು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನೀತಿಗಳು ವಿಫಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳೆಂದರೆ "ಜಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪ್ರವೃತ್ತಿ"ಗಳು ಹಾಗೂ "ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದ ಗುರಿಗಳು" ಎಂದೂ ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (ಧಿಯೋಡೂಲೂ ಅಂಡ್ ಕೋಫಿನ್ಸ್, 2004). ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಬದಲಾಗದಿದ್ದರೆ ನೀತಿಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವು ದೋಷಪೂರಿತವಾಗಬಹುದು.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ

"ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ಸರಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳವರು, ಆಡಳಿತದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಹಾಗೂ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ವಿತರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುವವರು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ(ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010). ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇಲಾಖೆಗಳ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಆಡಳಿತದ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಖೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿವೆ; ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ತತ್ವವು ಕೇಂದ್ರ, ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯ ನೌಕರರ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ತರ-ತಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸದೇ ಇರುವುದು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು ಅನ್ನಬಹುದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕರು, ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೀರ್ಮಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಡತಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅವರಿಗೂ ಹಲವು ಮಿತಿಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಖಟ್ಟೆಗಳನ್ನು (ಮೊಕದ್ದಮೆ) ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ; ಜಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಪ್ಲೀ ಬಾರ್ಗೇನ್ (ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದದ ಚೌಕಾಸಿ) ಮನವಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕರು ತಮ್ಮ ಕಕ್ಷಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ನಡೆದುಬಿಡಬಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಉತ್ತರದಾಯಿಯಾಗಿಸುವುದು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. . ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾಕರ್ತ ನೌಕರನ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವು ಜಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲನ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮನಾದುದೆ? ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯ ವಿವಿಧ ಹಂತ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರ-ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಇದರಿಂದಾಗಿ ಓದುಗ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಿಲುವಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯು ಹೇಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಹತ್ವದ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಒಂದು: ಪ್ರಚಲಿತ ನಡೆದಿರುವ ಐಆರ್‌ಎಸ್ ಹಗರಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು: ದುರ್ಮಾಂಸ ಗಡ್ಡೆ (ಸಿಸ್ಟಿಸ್ ಫೈಬ್ರೋಸಿಸ್)ಬೆಳೆದಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬದಲಿ ಶ್ವಾಸಕೋಶ ಅಳವಡಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಸಾರಾ ಮುರ್ನಾಹನ್ (Sarah Murnaghan) ಪ್ರಕರಣ. ಐಆರ್‌ಎಸ್ (IRS) ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 501 (ಸಿ) 4 ರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕನರ್ಸವೇಟಿವ್ ಗುಂಪುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪಕ್ಷಪಾತ

ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಐಆರ್‌ಎಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ತಳಮಟ್ಟದ ನೌಕರರು ಇಂತಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು "ಟೀ ಪಾರ್ಟಿ" ಎಂದೂ "ದೇಶಭಕ್ತರು" ಎಂದೂ ಬರೆದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದು ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತಹ "ರೂಢೀಕರಣ(ಸ್ವಿರಿಯೋಟೈಪಿಂಗ್)" ಪದ್ಧತಿಗೆ ನಿಚ್ಚಳ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. 2013 ರ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾರಾ ಮುರ್ನಾಹನ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ 12 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಕರ ಶ್ವಾಸಕೋಶ ಕಸಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲು ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸೇವಾ ಇಲಾಖೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕ್ಯಾತೆಲೀನ್ ಸೆಬೆಲಿಯಸ್ ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಕರ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು 12 ಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಸಿಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾನೂನು ವಿಧಿಸಿದೆ. ಸಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಸಾರಾಳನ್ನು ಪ್ರೌಢರ ಅಂಗಾಂಗ ಕಸಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಧೀಶ ಮೈಕೆಲ್ ಬೇಲ್‌ಸನ್ ಅವರು ಸೆಬೆಲಿಯಸ್‌ಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದರು. ಆ ಬಾಲಕಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋಡಿ ಹೊಸ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು (ಹಫಿಂಗ್‌ಟನ್ ಪ್ರೋಸ್ಟ, ರಾಯಿಟರ್ಸ್).

ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿಯವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನಾನು ಸಮೃದ್ಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರ ಈ ವಿಚಾರ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಮುಂಚೂಣಿ ನೌಕರರಿಗೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೌಕರ- ನಾಗರಿಕರ ಹೊಕ್ಕುಬಳಕೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣಗೊಳಿಸಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿಯವರ ಮಾನದಂಡದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ತತ್ವಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರು ಗುತ್ತಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಒಳಪಡಿಸಿಲ್ಲವಾದರೂ ಆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಂಚೂಣಿಯ ನೌಕರರಿಗೂ ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ನೀತಿ ಜಾರಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಗಳು

ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕುರಿತು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ವಿವರಿಸಿವೆ. ಒಂದು: ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು: ತಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ. ನೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಿಂದ ತಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸುವವರು ಕೇಂದ್ರ ನಿರ್ದೇಶಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ; ತಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವವರು, ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ತಳಹಂತದ, ಮುಂಚೂಣಿಯ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತುದಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವವರು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊರತೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವವರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (ಮ್ಯಾಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್, 1995; ಆಂಡರ್ಸನ್, 2011). ನೀತಿಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿ ಅದು ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರ ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾಗುವುದೇ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟದಿಂದ ತಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿನ ದೋಷವೆಂದು ಸಬಿಟಿಯರ್ (1986) ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತಾದ ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನೀತಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕುರಿತಾದ ತಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನದ ಆಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಮುಂಚೂಣಿಯ ನೌಕರರ ಕೆಲಸಗಳು ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಗಳೇ ಆಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಜತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಿಪ್‌ಸ್ಕಿ ಅವರ ಕೃತಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದಲೂ, ಅವರು ನೀಡುವ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದಲೂ

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು (ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ, 2010). ಬುಡದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವ ನೀತಿಯ ಅಧ್ಯಯನವು ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅದರ ಜಾರಿಯ ವಿಫಲತೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೋವ್ (2012) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲಿಖಿತ ಕಾನೂನುಗಳು, ಅವುಗಳ ಜಾರಿಗೆ ಉಳ್ಳ ಹಣದ ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ನೋಂದಣಿ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಜತೆಗೂಡಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ನೀತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಮಾನವು ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಬೇಕು, ಅದು ಚುನಾಯಿತ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಮೂಲಕ ಲಿಖಿತ ಶಾಸನವಾಗಿ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುಡದಿಂದ ತುದಿಗೆ ಚಲಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನವು ಪ್ರಜಾತಾಂತ್ರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ (ಮ್ಯಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ 1995). ಕಾನೂನಿನ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನು, ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅಳೆಯುವಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಗಳು ಯಾವುವು ಹಾಗೂ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀತಿ ರೂಪಿಸುವವರು, ಅದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಮಂದಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ. ತುದಿಯಿಂದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ನೀತಿ ಜಾರಿಯ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು, ತಳಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಿಭಾವಣಾ ತಂತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ (ವಿಂಟರ್, 2002). ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳು:

ಮುಂಚೂಣಿಯ ನೌಕರರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿ ಅವರು 1980ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನೀತಿ ಜಾರಿ ಕುರಿತಾದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹಾಗೂ ಸೇವೆ- ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವ ಎಂತಹುದು ಎಂಬುದು ಬಯಲಿಗೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 30 ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಜಾರಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ಕುರಿತಾದ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ; ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಹೊಸ ಯುಗದ ಪಾತ್ರ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ಪಾತ್ರ, ಅಥವಾ ಸರಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದು ಸೇವೆ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ- ಇವುಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಕರಗಳು:

ಆಂಡರ್ಸನ್, ಜೆ (2011). ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪಾಲಿಸಿ ಮೇಕಿಂಗ್. ಆನ್ ಇಂಟ್ರಿಡಕ್ಷನ್. ಸೆವೆಂತ್ ಎಡಿಶನ್. ವಾಡ್ಸ್ವರ್ತ್ ಸೆನ್‌ಗೆಜ್ ಲರ್ನಿಂಗ್: ಬಾಸ್ಪನ್, ಎಂ.ಎ.

ಲಿಪ್‌ಸ್ಟೈ ಎಂ. (2010). ಸ್ಪ್ರೀಟ್ ಲೆವೆಲ್ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಸಿ. ಡಿಲೆಮಾಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಇಂಡಿಜುವಲ್ ಇನ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸಸ್. ರಸೆಲ್ ಸೇಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್, ಎನ್ ವೈ.

ಮ್ಯಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ಆರ್ (1995). ಸಿಂತ್ಸೈಸಿಆಗ್ ದಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟೇಶನ್ ಲಿಟರೇಚರ್ ಇನ್ ಥಿಯೋಡೂಲೂ, ಎಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಹ್ನ್, ಎಂ. (2013) (ಇಡಿ), ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪಾಲಿಸಿ. ದಿ ಎಸೆನ್ಶಿಯಲ್ ರೀಡಿಂಗ್ಸ್. ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಡಿಶನ್. (ಪಿ.ಪಿ.325-340) ಪಿಯರ್‌ಸನ್ ಎಜುಕೇಶನ್, ಇಂಕ್: ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್

ಹಫಿಂಗ್‌ಟನ್ ಪೋಸ್ಟ್ (ಜೂನ್ 6, 2013) ಬೈ ಮೇರಿ ಕ್ಲೇರಾಡೇಲ್. ಕ್ಯಾತಲೀನ್ ಸೆಲೆಬಿಯಸ್ ವೋಂಟ್ ಇಂಟರವೀನ್ ಇನ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಂಟ್ ಕೇಸ್ ಆಫ್ 10 ಯೀಯರ್ ಓಲ್ಡ್ ಗರ್ಲ್. ರಿಟ್ರೀವ್ಡ್ ಫ್ರಂ: <http://www.huffingtonpost.com/2013/06/04/kathleensebiliustransplant case n 3385819.html>

ರಾಯಿಟರ್ಸ್ (ಜೂನ್ 12, 2013). ಪೆನ್ಸಿಲ್ವೇನಿಯಾ ಗರ್ಲ್ ಗೆಟ್ಸ್ ಲಂಗ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಂಟ್ ಆಫ್ಟರ್ ಜಜಸ್ ಆಡರ್. ರಿಟ್ರೀವ್ಡ್ ಫ್ರಂ: <http://www.reuters.com/article/2013/06/12/us-usa-transplant-pennsylvania-idUSBRE95BOU820130612>

ರೋವ್, ಮೈಕ್ (ಫೆಬ್ರುವರಿ 2012) ಗೋಯಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಟು ದ ಸ್ಪ್ರೀಟ್: ರೀವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟೈಸ್ ಸ್ಪ್ರೀಟ್-ಲೆವೆಲ್ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಸಿ. ಟೀಚಿಂಗ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್, 30 (1):10-18. ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಇಮ್ಯೂಲ್ಡ್ ಫ್ರಂ ಆಥರ್ ಆನ್ ಜೂನ್ 3, 2013 ಎಟ್ 1.34 ಎ ಎಂ. mikerowe@liv.ac.uk

ಸಬಟಿಯರ್ ಪಿ. (1986) ಟಾಪ್ ಡೌನ್ ಅಂಡ್ ಬಾಟಮ್ ಅಪ್ ಅಪ್ರೋಚಸ್ ಟು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟೇಶನ್ ರಿಸರ್ಚ್: ಎ ಕ್ರಿಟಿಕಲ್ ಎನಾಲಿಸಿಸ್ ಅಂಡ್ ಸಜೆಸ್ಟಿಡ್ ಸಿಂಥೆಸಿಸ್. ರಿಟ್ರೀವ್ಡ್ ಫ್ರಂ:

<http://0www.istor.org.opac.sfsu.edu/stable/pdfplus/3998354.pdf?acceptTC=true>

ಥಿಯೋಡೂಲೂ, ಎಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಹ್ನ್. ಎಂ (2001) ದಿ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ಸೊಲೂಶನ್ಸ್ ಇನ್ ಥಿಯೋಡೂಲೂ, ಎಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಹ್ನ್, ಎಂ (2013) (ಇಡಿ), ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪಾಲಿಸಿ. ದಿ ಅಸೆನ್ಶಿಯಲ್ ರೀಡಿಂಗ್ಸ್. ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಡಿಶನ್. (ಪಿ.341-348) ಪಿಯರ್‌ಸನ್ ಎಜುಕೇಶನ್, ಐಎನ್‌ಸಿ: ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್

ಥಿಯೋಡೂಲೂ, ಎಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಹ್ನ್ ಎಂ. (2004). ಪಾಲಿಸಿ ಚೇಂಜ್ ಅಂಡ್ ಟರ್ಮಿನೇಶನ್. ಇನ್ ಥಿಯೋಡೂಲೂ, ಎಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಹ್ನ್ ಎಂ (2013) (ಇಡಿ) ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪಾಲಿಸಿ. ದಿ ಅಸೆನ್ಶಿಯಲ್ ರೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಡಿಶನ್ (ಪಿ. 348-356). ಪಿಯರ್‌ಸನ್ ಎಜುಕೇಶನ್, ಐಎನ್‌ಸಿ: ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್

ವಿಂಟರ್, ಎಸ್ (2002) ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನಿಂಗ್ ಸ್ಪ್ರೀಟ್-ಲೆವೆಲ್ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಟಿಕ್ ಬಿಹೇವಿಯರ್ ಇನ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಟರಿ ಪಾಲಿಸೀಸ್. ಡೇನಿಶ್ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ರಿಸರ್ಚ್. ರಿಟ್ರೀವ್ಡ್ ಫ್ರಂ:

http://www.sfi-campbell.dk/graphics/SFI/Forskerfiler/Soren_winter/APSA02_SCW3.pdf

Street-level bureaucracy= ತಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ' ಸೂಕ್ತ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.)

Councillor = ಉಪದೇಶಕ

Stereotyping = ರೂಢೀಕರಣ

Coping = ನಿಭಾವಣೆ

Dichotomized = ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕ

Accountability = ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಎಂಬ ಪದ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಸಿ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಲೇಖನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೌಕರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೌಕರಶಾಹಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಎಂಬ ಪದವೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ.

Edited by

B.N. Manjunathiah
Prof. of Education (Rtd)
Mysore 7-7- 2020